

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 26.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 28 (1859)

Gorica - četrtek, 11. julija 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

ČETRTA POSLANICA JANEZA PAVLA II.

„Slavorum apostoli - Slovanska apostola“

Na praznik sv. Trojice, 2. junija 1985, je papež Janez Pavel II. — prvi papež slovanskega izvora kot to sam v zadnji okrožnici kar trikrat poudari — podpisal encikliko, ki se začneja z besedami »Slavorum Apostoli« (Slovanska apostola). Od kar je zasedel sedež sv. Petra v letu 1978, je to že njegova četrta poslanica katoliškim vernikom pa tudi vsem drugim ljudem dobre volje.

NAGIB ZA OKROŽNICO

»Slovanska apostola« — se začneja papeževa enciklika — »sv. Ciril in Metod bosta ostala v spominu Cerkve vedno združena z velikim delom evangelizacije, ki sta ga izvršila. Še več! Lahko trdimo, da je postal spomin nanju v naših dneh še posebej živ in aktualen.«

Sv. oče nato omenja svojega predhodnika papeža Leona XIII., ki je 30. septembra 1880 v okrožnici »Grande munus« opozoril na solunska blagovestnika in njun praznik raztegnil na vso Cerkve, nadalje na apostolsko pismo Pavla VI. »Pacis nuntius« z dne 24. oktobra 1964, ki je sv. Benedikta razglasil za patrona Evrope in nato še na svoje apostolsko pismo »Egregrae virtutis« (31. decembra 1980), ko je dodal sv. Cirila in Metoda za sozavetnika Evrope.

To svoje pismo je Janez Pavel II. navezal na tri dogodke: leta 880 je papež Janez VIII. s pismom »Industriae tuae« potrdil rabo slovanskega jezika v cerkvenem bogoslužju, leta 1980 je minilo sto let od enciklike Leona XIII. »Grande munus« in istega leta se je na otoku Patmosu začel obetaven teološki dialog med katoliški in pravoslavni Cerkvami.

Nove okoliščine so po več kot sto letih od Leonove okrožnice nagnile »prvega slovanskega papeža«, da ob 1100-letnici Metodove smrti znova opozori na življenjsko delo teh velikih mož, katerih izredni darovi so prišli v našem času še do pomembnega izraza.

VSEM POSTALA VSE

Kakor Leon XIII. sedanji papež na kratko povzame življenjsko pot solunskih blagovestnikov. Obzirno se izogne omembi nemških škofov, ki so dve leti držali sv. Metoda zaprtega v ječi. »Metodova dejavnost« je rečeno v okrožnici, »je bila prekinjena zaradi politično-verskih komplikacij, ki so dosegle svoj višek v Metodovi dveletni ječi, obtožen, da si je prilastil škofovsko jurisdikcijo drugih. Rešen je bil šele na osebno intervencijo Janeza VIII.«

V nadaljevanju papež poudari, da čeprav Bizantinca po kulturi, sta znala postati sv. brata apostola Slovanov v polnem pomenu besede. Kakor Abraham svoje rodno mesto Ur sta onadva zapustila Bizanc in Solun, se odpovedala častnim službam in bogomislennemu življenju. Postala sta vzornika za misijonarje vseh časov, saj sta po besedah sv. Pavla vsem postala vse. Da bi evangelij novim ljudstvom bil razumljiv, sta jim sestavila nov črkopis in v njihov jezik prevedla sveto pismo.

TUDI SLOVANSKI JEZIK JE PRIMEREN ZA BOGOSLUŽJE

Način njunega misijonskega dela je bilo miroljubno vcepjanje Cerkve v slovansko kulturo. Čeprav se je v bizantinskem cesarstvu uveljavil v bogoslužju grški jezik — kot na zahodu latinski — jima ni bilo neznano, da so na Vzhodu nekateri narodi npr. gruzinski (georgijski) ob Črnem morju in sirske ob Sredozemskem rabili svoj lastni jezik. To se jima je zdelo nekaj čisto zakonitega, zato sta se iz nagibov pravičnosti in gnana od apostolske gorečnosti poslužila slovanskega jezika, da tamkajšnjim ljudstvom približata božjo resnico.

Lahko bi vsilila Slovanom zaradi nedvomne nadmočnosti grškega jezika in bizantinske kulture lastno kulturo in navede bolj razvite grške družbe, v kateri sta sama zrasla, pa sta se odločila za kato-

lištvo (vesoljnost) Cerkve, ki se izraža v simfoniji različnih liturgij in rabi vseh jezikov sveta.

Zato je v Benetkah v javni diskusiji sv. Ciril pogumno zavrnil stališče tistih, ki so trdili, da se sme v bogoslužju častiti Boga le v hebrejskem, grškem in latinskem jeziku. Omenil je narode, ki so že v preteklosti uvedli svoj jezik v liturgijo kot Armence, Gote, Kazare, Gruzince, Sirce in Kopte. Skoraj z ironijo je dejal: »Ne vdihavamo mar zraka vsi na isti način? In vi se ne sramujete vztrajati le na treh jezikih, tako da vsa ostala ljudstva ostanejo slepa in gluha! Povejte mi, ali ravirate tako, ker se vam zdi s strani Boga nemogoče, da to dovolijo, ali pa ga imate za tako nevoščljivega?« Na razloge zgodovinskega in učnega značaja jim je kratko odgovoril s psalmistom: »Slavite Gospoda vsi narodi, častite ga vsa ljudstva!«

PRISPEVEK K ENOTNOSTI V VERI

Za sv. očeta sta solunska brata velika tudi zato, ker čeprav podložnika Bizanca in podrejena carigraskemu patriarhatu sta smatrala za svojo dolžnost o svojem delovanju seznaniti rimskega papeža in se mu predstaviti. Njuna trajna zasluga je, da sta znala ohraniti edinstvo vere in ljubezni med vzhodno in zahodno Cerkvijo in v to občestvo vključiti tudi nove slovanske narode. Ti so se mogli čutiti, skupno z drugimi ljudstvi na zemlji, potomci in dediči obljub, ki jih je Bog dal Abrahamu.

OSNOVNA MISEL SV. BRATOV

Vsak človek, vsak narod, vsaka kultura in civilizacija imajo svoje poslanstvo in svoje mesto v skrivnostnem božjem načrtu odrešenja, to je bila osnovna misel svetih bratov. Zato njuna prizadevanja, da se evangelij vcepi tudi v samoniklo slovansko kulturo, zato njuno prevajanje sv. pisma, zato iznajdba novega črkopisa, zato bogoslužje v staroslovanskem jeziku, ki ga še danes vse slovanske Cerkve vzhodnega obreda, bodisi pravoslavne bodisi katoliške uporabljajo.

ZAKAJ APOSTOLA SLOVANOV

Sv. oče tudi utemeljuje, zakaj zaslužita sv. Ciril in Metod častni naslov »apostola Slovanov«. Moravane, Slovake in panonske Slovence sta sama vključila v Cerkve, Čehi so pod knezom Borivojem iz rodu Premislav postali kristjani pod vplivom iz Moravske. Knez je bil verjetno krščen v slovanskem obredu. Od tod je verazajela Lužiške Srbe in se ukoreninila leta 966 na Poljskem, ko je knez Mieško vzel za ženo češko kneginjo Dubravko.

Izgon Metodovih učencev iz Velike Moravske je imel blagodejne učinke za vse južnoslovanske narode. Utrdil je vero med Hrvati, zlasti pa je imelo od tega korist bolgarsko ljudstvo. Ob Ohridskem jezeru so nastala navo žarišča cerkvenega življenja, izoblikoval se je iz Cirilovih pismen nov črkopis, cirilica imenovan. Prek sedne Romunije je krščanstvo iz teh krajev prodrlo v Kijev in nato dalje proti Moskvi. Čez tri leta bo tisočletnica, ko je veliki kijevski knez Vladimir prejel sv. krst.

Tako sta sv. Ciril in Metod kot člena, ki povezujeta vzhodno in zahodno tradicijo in jo vodita v eno samo veliko tradicijo vesoljne Cerkve. Obenem sta prvo borca in zaščitnika današnjih ekumenskih naporov, ki po dialogu in molitvi iščejo vidno edinstvo v popolni in celostni enotnosti.

ZAKLJUČNA MISEL

Papež zaključuje svojo okrožnico takole: »Primerno je zato, da vsa Cerkve slovesno in veselo proslavljata enajst stoletij apostolskega delovanja svetih bratov, ki sta slovanskim narodom omogočila vstop med narode Evrope, kateri so evangeljsko sporočilo že prej prejeli. Vsi boste zato razumeli, če želimo z globoko radostjo biti soudeleženi kot prvi sin slovan-

Ob 1100-letnici smrti sv. Metoda

Slavje v Stični

Slovenska Cerkve je v nedeljo 7. julija popoldne v cistercijskem samostanu Stična slovesno proslavila 1100-letnico smrti sv. Metoda in 850 letnico stiškega samostana. Veličastna proslava je hotela poudariti, da oba častitljiva jubileja povezujeta slovensko starodavno preteklost s sedanostjo, povezujeta slovenskega vernega človeka z Bogom in med seboj.

Krasno vreme je botrovalo prazniku in v Stični se je zbrala številna množica. V dolgi procesiji do samostanske cerkve se je uvrstilo vsaj sto narodnih noš, nad sto duhovnikov, ki so tudi somaševali, in 13 škofovskih kap (škofje in opati). Slovesnost je vodil ljubljanski nadškof Alojzij Suštar, ki je med mašo tudi pridigal. Pri oltarju sta mu asistirala nadškof J. Hengen iz Luksemburga, ki je prišel v Stično na povabilo domačega nadškofa, in tržaški škof Bellomi, ki je pred obhajilom pozval vse prisotne, naj bodo živi in zvesti pričevalci Kristusovega mira.

Pred mašo je v cerkvi mogočno odmevalo predvsem ljudsko petje, med mašo pa je pel zbor Consortium musicum pod vodstvom dr. Mirka Čudermana. Med duhovniki in verniki so bili zastopniki iz Trsta, Gorice in Celovca, zlasti pa tisti iz avstrijskih in nemških dežel, ki so širokogrudno prispevali za obnovo stiškega samostana. Prisotni so bili tudi zastopniki civilnih oblasti. Slišali smo veliko besed zahvale, zlasti s strani stiškega opata dr. A. Nadraha, pa tudi besede pohvale in spodbude opata iz Svice (nemško) in nadškofa iz Luksemburga (francosko).

Cerkevni slovesnosti je sledila večerja za številne povabljence. Tu se je stiški opat ponovno vsem zahvalil za pomoč in nekaterim izročil spominsko darilo. Ljubljanski nadškof je povedal, da je slovenska pokrajinska škofvska konferenca ustanovila posebno odličje sv. Cirila in Metoda, ki sta ga kot prva bila deležna stiški samostan in ljubljanski zlatomašnik prof. Janez Oražem.

Po večerji so slovenski škofje pozdravili lepo skupino evropskih katoliških časnikarjev, ki so prav te dni imeli v Ljubljani svoje zborovanje in so prišli v Stično, da so doživeli, kako zna slovenski človek izraziti svojo vero v Boga in vdanost sveti Cerkvi. - I. Š.

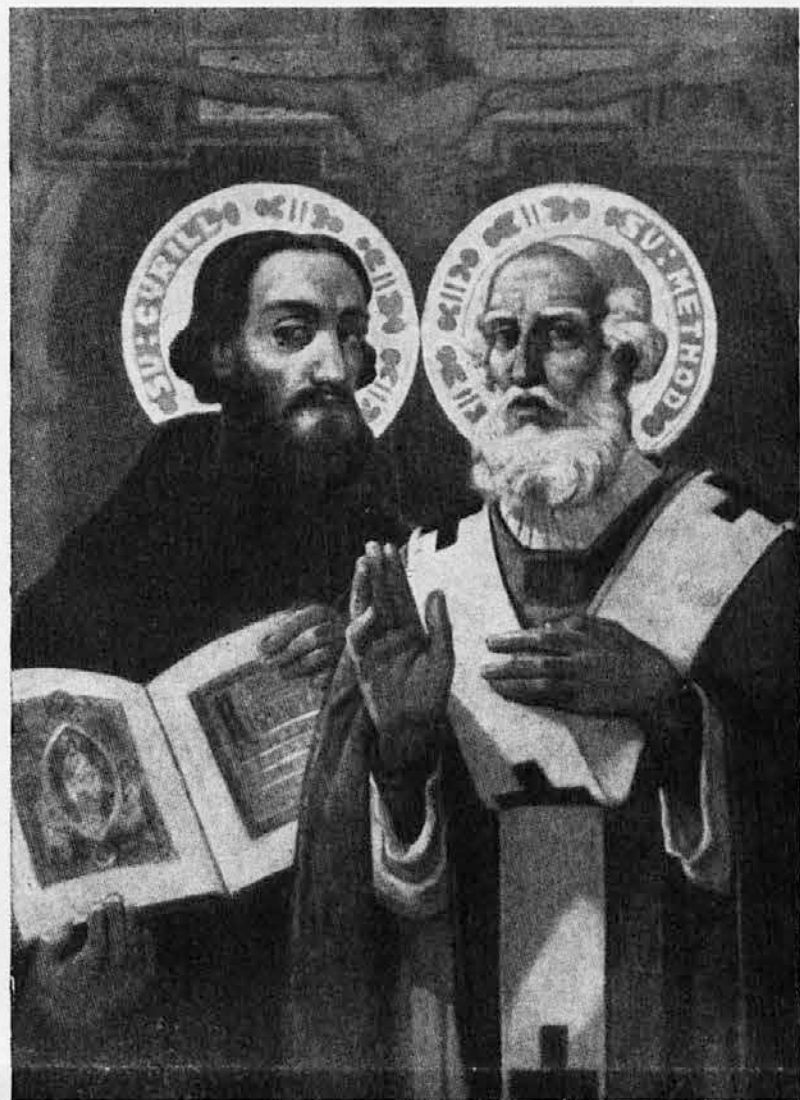
Brez sv. očeta na Velehradu

Znano je, da je že lani praški kardinal Tomašek povabil sv. očeta, da bi se letos 7. julija udeležil spominskih svečanosti v čast sv. Metoda ob 1100-letnici njegove smrti na Velehradu, kjer naj bi bil svetnikov grob. Vabilu je kardinal pridral 18.000 podpisov vernikov, a državne ob-

skega porekla na škofovskem sedežu sv. Petra v Rimu pri tem praznovanju... V duhu želimo biti vsaj duhovno navzoči na Velehradu, kjer je — kot se zdi — Metod zaključil svojo apostolsko pot. Zelim se dalje ustaviti v baziliki sv. Klementa, kjer je pokopan sv. Ciril. Ob teh grobovih želim sv. Trojici izreči svojo posebno prošnjo.

V tej prošnji priporoča sv. oče troednemu Bogu vse narode, ki so po dejavnosti sv. bratov postali kristjani, da bi mogli brez ovir uresničevati evangeljski program tako v zasebnem in javnem življenju. Vsa Cerkve se Bogu zahvaljuje za prispevek, ki so ga Slovani dali duhovni dediščini celotnega človeštva. Obenem prosi Vsemogočnega, naj na priprošnjo Matere božje in Matere Cerkve, sv. apostolov Petra in Pavla, sv. Benedikta, sv. Avguština, Bonifacija, Cirila in Metoda ter vseh drugih oznanjevalcev evangelija v Evropi, podeli ljudem nov red, ki bo sloanel na božjem nauku in božji milosti ter bo nekoč delež vseh zveličanih v nebeškem Jeruzalemu.

J. K.

lasti so papežev obisk zavrnile. Tako Janezu Pavlu II. ni preostalo drugega kot da pošlje na Moravsko svojega odposlanca. Izbral je kot za Jugoslavijo kardinala Casarolija.

Kardinal je dospel v Prago v petek 5. julija zvečer. S predsednikom republike Husakom je imel izčrpen razgovor o odnosih med državo in Vatikanom. Sklenila sta ohraniti medsebojne stike.

V soboto 6. julija se je Casaroli v Olomoucu v škofijski palači sestel s češkoslovaškimi škofi in kapitularnimi vikarji. Od 11 škofij so zasedene le še tri, ker Apostolski sedež ne pristane na imenovanje za režim sprejemljivih kandidatov. Tudi je omejeno število za vstop v semenišča, ki so samo tri: Litomerice, Olomouc in Bratislava.

V nedeljo 7. julija se je zbralo na Velehradu nad stotisoč vernikov. Ti so si dali duška z vzkliki: »Kje je sv. oče? Hočemo papeža! Svoboda Cerkvi!« Oblasti so hotele dati vse slovesnosti uradni pečat, zato jo je s priložnostnim govorom odprl minister za kulturo Milan Kušak, pa so ga verniki izžvižgali.

Kardinal Casaroli je v pridigi poudaril, da je sv. oče v duhu prisoten, navzoče pa pozval, naj dediščino svetih bratov izročijo bodočim rodovom. Zanimivo je, da je režimski tisk slavje na Velehradu prešel z molkom, državna agencija Ceteka pa je kratko omenila, da je bil na Velehradu glavni govornik Kusak.

Pariz je proslavil sv. Cirila in Metoda

Pariška škofija je v nedeljo 9. junija s slovesno večerno mašo v katedrali dostojno proslavila ne samo 1100-letnico smrti sv. Metoda, marveč vse versko in kulturno delo slovanskih apostolov bratov sv. Cirila in Metoda.

Somaševanje je bilo veličastno. Vodil ga je pariški nadškof kardinal Lustiger ob asistenci slovaškega škofa Hrušovskega iz Rima, somaševalo pa je čez 40 duhovnikov, zastopnikov vseh narodov srednje in vzhodne Evrope, katerih rojaki so s Parižani napolnili mogočno pariško katedralo. Maša je bila dostojanstvena in izbrana, bila je najprej zahvala, da so vsi ti narodi po veri in kulturnem delu svetih bratov kot enakovredni stopili v krog evropskih narodov, kot je v svojem govoru poudaril kardinal Lustiger, bila je

pa tudi molitev, kot je omenil kardinal, molitev za te danes v preganjanjih težko preizkušene narode.

Cudovito je prepeval ukrajinski pevski zbor, pa tudi Slovenci smo se s pesmijo dvakrat oglasili (Gospod usmili se in Sveti, sveti), enkrat pa Hrvati. Mašno berilo je najprej bral v slovenščini g. Čretnik, nato je bilo v francoščini, evangelij pa je pel hrvaški duhovnik v glagolskem jeziku in obredu, ki je bil jezik in obred svetih bratov, in to iz starodavne in dragocene glagolske evangeljske knjige, ki jo kot veliko dragocenost hranijo v Reimsu in na katero so ob kronanju prisegli francoski kralji in ki so jo organizatorji s precejšnjimi težavami (varnostnimi predpisi) za to priložnost dobili v Pariz. Mimogleda omenimo, da je o tem staro cerkveno slovanskem evangelistariju pisal tudi naš Jernej Kopitar.

Slovenci, ki smo bili med glavnimi organizatorji te slovesnosti, smo se dostojno predstavili pred mednarodnim forumom: poleg že zgoraj omenjenega sodelovanja smo v prošnji molili za vse rojake doma in po svetu, da bi ostali zvesti blagovesti, ki sta jo oznanjala sveta brata (prošnjo je bral mlad slovenski znanstvenik Janez Zorec), okrog slovenske zastave tik pred oltarjem je bilo deset slovanskih narodnih noš, pa res številna slovenska udeležba v katedrali. In pred oltarjem je na častnem mestu bila krasna slika svetih bratov, ki jo je posebej za ta praznik napravila slovenska pariška slikarka gospa Marjanca Savinšek in ki bo odslej krasila Slovenski dom v Parizu.

Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kneževini slovenskega kneza Kocljaka, da sta potovala v Rim prek naših krajev in tu oznanjala božjo blagovest. Sedanji papež Janez Pavel II., ki je te dni dal objaviti posebno okrožnico o svetih bratih, je 8. julija izjavil: »Celotna Slovenski dom v Parizu. Slovenci smo lahko ponosni, da sta sveta brata delovala tudi v kne

Sveta solunska brata na Repentabru

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda na Tržaškem je za Metodovo jubilejno leto pripravilo originalno slavo: prof. Ivan Artač je priredil versko igro o sv. bratih, Adrijan Rustja od Slov. gledališča v Trstu je igro režiral, sodelovala pa je skoro vsa slovenska verna skupnost na Tržaškem. Trditvi smemo, da je bilo to zares vse-ljudsko slavlje sv. Cirila in Metoda. Ne vem, če je bilo še kje takšno množično sodelovanje kot je bilo pri predstavi na Repentabru.

»Blagovestnika z vzhoda«, tako je prof. Ivan Artač nazval svojo igro o sv. bratih. Razdelil jo je v pet slik, ki v njih riše delo in poslanstvo sv. bratov. Pri svojem delu se je oprl na zgodovino, zlasti na ugotovitve prof. F. Grivca; nezgodovinskih elementov je v igri malo, toliko, kolikor je bilo potrebno, da ustvari čim bolj ver-jeten zgodovinski okvir. Tega se je držal tudi režiser, ki je hotel, naj bodo kostumi nastopajočih, predmeti, ki jih rabijo, čim bolj zgodovinsko verni. Zgodovinsko bližino je pomagala ustvariti tudi izvirna glasba prof. Dine Slama Pahor ter plesi Krasulje Simoniti Suhadolc. Namesto odra in dvorane je služilo edinstveno okolje Repentaborskega griča pred cerkvijo: tu je bilo vse naravno kot sta ustvarila narava in človek v preteklosti. Celo dež, ki je v soboto preprečil ponovitev igre, je nekako spadal v to naravno in zgodovinsko okolje.

Kako je bilo pri premieri v petek, ne vem, v nedeljo 7. julija smo pa doživeli dovršeno podano igro. Ljudstva se je natrlo, da je bil poln ves prostor pred cerkvijo: sedeli so in stali.

Zupnijski upravitelj g. Tone Bedenčič je kot gospodar pozdravil navzoče. Za njim je v imenu ACM spregovoril dr. A. Kosmač, ki je na kratko orisal pomen bratovščine in apostolstva sv. Cirila in Metoda za češčenje obeh svetnikov in zlasti še njen pomen na Tržaškem.

Za njim se je oglašil prof. J. Savli, ki je orisal zgodovinski pomen sv. bratov za utrditve krščanstva med Slovani in za njih narodno kulturo. Kot zadnji, dejal je, da govori izven programa, se je oglašil arhimandrit grške pravoslavne Cerkve v Trstu,

ki je bil navzoč kot povabljen gost. Poudaril je, da je z veseljem prišel na to slavlje v čast sv. bratoma iz Soluna, ker je sam iz Soluna in ker sta oba deležna časti tako v vzhodni kot v zahodni Cerkvi. Solun, njuno rodno mesto, se jima je oddolžil s posebnim spomenikom, ki so ga postavili njima na čast v zadnjem čsu.

Za uvodnimi govori se je razvila igra. Glavne osebe, ki v njej nastopajo, so Ciril (Ivan Buzečan), Metod (Ivan Artač) knez Rastislav (Gregor Pertot), kneginja Jelica (Rozeta Ozbič), Gorazd (Mario Kocjančič), Kliment (Mitja Petaros) ter številni drugi slovanski velmožje, vojaki, služabniki. V igro so vpleteni tudi plesi slovanskih mladeničev in deklet ter ljudstvo, ki nastopa kot zbor. V priložnostni brošuri so naštetih nastopajočih; po imenu je navedenih 40 oseb, ki jim je treba prištetih še mačkoljanski zbor. Tako sodeluje v igri nad 50 oseb. Igra je torej res množična, v zlahtnem pomenu besede ljudska igra. V njej posebej izstopajo vse glavne osebe: Metod, Ciril, Gorazd, Rastislav, Kliment, Dražko. Režiser je k sodelovanju povabil igralce amaterje iz cele Tržaške od Devina do Mačkolj. Da igra ni enolična, poskrbijo nastopi plesalcev in ljudstva, oz. zbora iz Mačkolj.

Iz brošure je razvidno še nekaj in sicer pomoč, ki so jo pri igri nudili še številni drugi: šivilje, ki so sešile kostume, modistka, kostumograf, tehnični vodja, odbor za proslavo sv. bratov. In še ta in oni pomočnik oz. pomočnica na vratih, pri blagajni, pri baru in drugod. Zaključim lahko z ugotovitvijo, da je igra Blagovestnika z vzhoda ne samo izvirna igra z izvirno glasbo in plesi, temveč tudi igra, ki je priključila k sodelovanju izredno veliko ljudi, in, kar je še posebno razveseljivo, izredno lepo število mladih sodelavcev. Ponovili so jo trikrat: v petek, nedeljo in ponedeljek.

K igri moramo le čestitati vsem, zlasti še avtorju Ivanu Artaču, ki je odigral tudi glavno vlogo Metoda.

Lepo bi bilo, ko bi igro v poznem poletju, po končanih poletnih počitnicah ponovili še kje na Goriškem, ker je bilo na Repentabru res malo Goričanov.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Posebna komisija belgijskega parlamenta, ki jo je sestavljalo devet poslancev, je ugotovila v zvezi z nedavno tragedijo na nogometnem igrišču Heysel v Bruslju (38 mrtvih, od njih 31 Italijanov) vrsto pomanjkljivosti. Organizatorjem tekme, je šlo predvsem za dobiček, ne pa za varnost. Orožništvo je bilo zadostno, a nepravilno porazdeljeno. Ograje, ki so ločevale navijače obeh klubov, so bile šibke. Orožniki so bili povabljeni, da bi se v Liverpoolu na Angleškem seznanili s potekom igre in ravnanjem angleških navijačev, a so vabilo odklonili. Poročilo ima samo moralno-politično vrednost, a ga sodniki lahko uporabijo za svoje pobude. Dva člana preiskovalne komisije sta izrecno postavila zahtevo, naj notranji minister Nothomb kot glavni krivec odstopi.

■ Predsednik Reagan je ob prihodu v ZDA osebno pričakal 30 potnikov z letala, ki so ga zajeli šitski gverilci. Vsakemu je stisnil roko v pozdrav. Malo prej pa je na vojaškem pokopališču Arlington, kjer počiva tudi umorjeni predsednik ZDA Kennedy, položil venec na grob brutalno umorjenega ameriškega mornariškega potapljača Stethena, katerega truplo so gverilci vrgli ob pristanku na letališko stezo v Bejrutu. Ameriška vlada je istočasno odredila, da ameriške letalske družbe ne smejo več pristajati v Bejrutu, libanonske pa ne v ZDA.

■ Po izpustitvi 39 severnoameriških talcev so tudi Izraelci osvobodili 300 od 735 libanonskih šitov, ki jih držijo zaprte v jetnišnici Atlit pri Haifi. Seveda je izraelska vlada pohitela z izjavo, da med tema dvema osvoboditvama ni nobene vzročne zveze, kar pa seveda nikogar ne prepriča. V rokah raznih muslimanskih skupin v Bejrutu je še vedno 7 Američanov, štirje Francozi in en Britanec. Reaganova vlada pa je kot povračilo za ugrabitev svojih državljanz odredila bojko bejrutskega letališča in postavila zahtevo, da se ji izroči šiti, ki sta na ugrabljenem letalu umorila ameriškega marince.

■ Za novega predsednika Italijanske škofvske konference je papež imenoval kardinala Uga Polettija, generalnega vikarja rimske škofije. Nasledil bo za dobo petih let turinskega nadškofa in kardinala Balistrera. Prvo dejanje novega predsednika je bil pozdravni telegram predsedniku italijanske države Cossigi. Poletti je doma iz kraja Omegna v škofiji Novara (Piemont). Star je 71 let, duhovnik pa od leta 1938. Za vikarja rimskega mesta ga je leta 1973 imenoval papež Pavel VI. Tedaj je tudi postal kardinal.

■ Sodniki ustavnega sodišča v Rimu so v prvem glasovanju izvolili za predsednika tega sodišča 51-letnega univ. prof. Livia Paladina, ki je po rodu Tržačan, poučuje pa ustavno pravo na univerzi v Padovi. Za ustavnega sodnika ga je imenoval predsednik Leone leta 1977. V priložnostnem nagovoru je prof. Paladin omenil, da čaka na razsodbo kakih 3.000 vloženih zadev. Ustavno sodišče bo dalo prednost družbeno gospodarskim vprašanjem.

■ Francoski kardinal Roger Etchegaray, predsednik papeške ustanove »Cor unum« (Eno srce) in papeške komisije »Justitia et pax« (Pravičnost in mir) je obiskal Libanon, da na licu mesta preuči tamkajšnje razmere. Imel je razgovore z maronitskim patriarhom kardinalom Koraichejem, kateremu je izročil papežovo pismo. Prav tako je papeževo poslanico izročil predsedniku Libanona Gemayelu, ki je gosta seznanil s položajem v nesrečni državi. Nato je Etchegaray obiskal mesto Jezzin v južnem Libanonu, kjer oblegajo muslimanski gverilci že več tednov na tisoče kristjanov, ki so se s podeželja zatekli v ta kraj.

■ Mati Terezija je 10. julija prispela v Kenijo, nato pa bo obiskala še druge afriške države, ki jih je lakota najhuje prizadela. Tako se bo ustavila v Etiopiji, Sudanu, Tanzaniji, Kamerunu, Beninu in Slo-nokošeni obali.

Izgon italijanskega časnika iz Prage

Casnikar italijanskega katoliškega tednika »Il sabato« 38-letni Luigi Geminazzi, ki je prišel na Češkoslovaško, da bi poročal o prisojavih 1100-letnice smrti sv. Metoda v Velehradu 6. julija, slovesnosti ni dočkal, ker so ga oblasti še pred tem izgnale iz države. »Pregrešil« se je s tem, da je imel razgovor z Jirjem Hajekom, ki je bil v času Dubčekovega vladanja zunanji minister, kasneje pa eden podpisnikov listine »Charta 77«. Policija ga je odvedla iz Hotela v Pragi, kjer je stanoval, ob treh zjutraj in zasliševala štiri ure. Očitala mu

je, da je prekršil domače zakone, ker tuje brez posebnega dovoljenja na Češkoslovaškem ne sme imeti razgovora z domačini. Res čudovita svoboda!

Zanimivo tudi, da je bil trem kardinalom: Königu z Dunaja, Lustigerju iz Pariza in Humeu iz Anglije odrečen vstopni vizum, da bi prisostvovali slovesnostim v čast sv. Metoda v Velehradu, češ da so te slovesnosti domača zadeva, kardinali pa so dobrodošli ob kaki drugi priložnosti.

25 let „Slovenika“

URESNICITEV

Ob prevzetju vodstva Slovenskega zavoda je bilo treba urediti več stvari. Najprej vprašanje študentov, saj so se začela odpirati vrata iz Slovenije in je bilo upati, da bodo duhovniki lahko prišli v večjem številu; nadalje imenovanje predstojnikov in urediti pravno priznanje ustanove ter priskrbeti primerno hišo in pripravi status s pravilnikom.

Apostolski sedež je v kratkem imenoval za podpravnatelja msgr. Janeza Vodopivca, za špirituala p. Karla Truhlarja in p. Antona Legiša, znanega upravnega izvedenca pri kleretincih, za ekonoma.

V sorazmernem kratkem času je bil sestavljen statut s pravilnikom, pri katerem so nam pomagali z nasveti drugi zavodi in Kongregacija za semenišča ter ga je kongregacija odobrila 21. maja 1965. To nam je omogočilo vložiti vlogo pri italijanskih oblasteh za priznanje pravne osebnosti Slovenika. Proces je sicer dolg, a sreča se nam je nasmešnila in 4. novembra je prišel dekret, s katerim je postal Slovenik ne samo slovenska cerkvena ustanova, ampak tudi pravna oseba v Italiji.

Novo vodstvo je bilo mnenja, da zavod potrebuje hišo, ki bo zadostovala primernemu številu študentov, imela primer-no kapelo in prostore za družabno življenje rimskih Slovencev. Hiša na Via dei Colli se je zdela sama po sebi neprimer-na, ker je bila zgrajena za družinsko življenje. Tako smo spoznali, da je treba zgraditi novo hišo in v ta namen je napravil znani rimski arhitekt Saverio Busini-Vioi načrt, ki ga je občina v kratkem odobrila. Z denarjem, ki je stekel v prvih mesecih in darom angleških Slovencev pa je bilo kupljeno zemljišče ob notranji strani rimskega cestnega obroča.

Trem duhovnikom študentom, ki so bivali na Via dei Colli, so se v oktobru 1965 pridružili dva duhovnika iz Slovenije Franc Rozman in Rafko Valenčič, Ivan Re-

Slovenska koroška umetnost se uveljavlja

V nižjeavstrijskem mestu Drosendorf ob češkoslovaški meji so 29. junija odprli razstavo koroškega slovenskega slikarja Draga Druškoviča. Do 21. julija so na ogled umetnikove barvno izrazite abstraktne slike. Istočasno je na posebni literarni prireditvibral iz svojih pesniških del v prevodu Petra Handkeja Gustav Januš. Lev Detela je spregovoril o značilnostih slovenske literature, vodja drosendorfskih kulturnih iniciativ, akademski kipar in slikar Hermann Walenta, pa je razčlenil umetniški svet Draga Druškoviča.

bernik iz Rima in Jože Markuža, novomašnik Papeškega ruskega zavoda, ki je prevzel službo prefekta ter se z njimi naselil v hiši misijonarjev Consolata. 11. novembra 1965 je nadškof Pogačnik pri mesečnem srečanju rimskih Slovencev razglasil cerkveno odprtje Slovenskega zavoda v Rimu.

ZAPLETENI VOZLI

Na prvi pogled se zdi, da je vse steklo v najlepšem redu in smo dospeli do cilja. Dejansko pa je bilo stanje precej drugačno: vsi predstojniki, razen prefekta študenta, so stanovali vsak na svojem kraju; študentje, razdeljeni med Consolato in Via dei Colli; načrt, ki ga je občina odobrila, je propadel, ker zaradi pomanjkanja denarja nismo začeli graditi; slovenska javnost se je začela vpraševati, kakšen bo značaj zavoda, ali bo res duhovna ustanova, v katero smemo imeti zaupanje. Čez dve leti so nas misijonarji Consolata odslovili in bilo treba iskati novo stanovanje. Dobili smo ga pri Krščanskih bratih v ulici Aurelia. Število študentov je rastlo, saj jih je bilo kar 15, razdeljeni pa so bili med tri inštitute (Frattelli Cristiani, Collegio Teutonico in Russicum); denar se je sicer stekal, a vse premalo, da bi začeli graditi.

Dne 9. maja 1969 je papež Pavel VI. blagoslovil kamen, ki smo ga dobili iz bližnje groba sv. Petra, kar je vidno podčrtalo, da gre delo naprej. Obenem pa je pokoncilski veter začel prazniti redovniške hiše, namesto da bi jih polnil. Tako so nekateri redovi začeli prodajati poslopja, kar je postavilo vodstvo pred dilemo: graditi ali kupiti?

Medtem smo se neprestano priporočali svojim dobrotnikom na zemlji in v nebeški domovini, da bi nas razsvetljevali in vodili po pravi poti. In molitev ni bila zaman. (Se nadaljuje)

Slovesnosti v Djakovu

Ko je papež Janez VIII. imenoval sv. Metoda za metropolita obnovljene sirmijske nadškofije, je s tem priključil znova v življenje cerkveno provinco, ki je obstajala v mestu Sirmium (danes Sremska Mitrovica v Sremu, Jugoslavija) vse do prihoda Hunov, ki so kot toliko cerkvenih sedežev uničili tudi tega.

Danes ima nekdanja sirmijska nadškofija svoj sedež v slavonskem mestu Djakovu, nedaleč od Sremske Mitrovice, kjer je v drugi polovici 19. stol. veliki hrvaški rodoljub škof Josip Juraj Strossmayer dal postaviti mogočno stolnico. Kaj bolj naravnega kot da to jugoslovanski škofje za kraj proslav v čast sv. Metodu izbrali prav Djakovo.

Papež je za svojega odposlanca za to proslavo določil državnega tajnika kardinala Casarolija. Ob imenovanju mu je naslovil pismo, v katerem poudarja svojo veliko ljubezen do vernikov v Jugoslaviji ter do sv. Cirila in Metoda, s katerima se kot papež slovanskega rodu čuti še posebej duhovno povezan.

Kardinal Casaroli je prispel v Beograd v torek 2. julija na večer. Spremljala sta ga papežev nuncij za posebne naloge nadškof Poggi in msgr. Faustino Sainz Muñoz, predstojnik oddelka za zunanje zadeve.

Srečanje med Casarolijem in predsed-nico jugoslovanske vlade Planinčevu se pokazalo, da so odnosi med Vatikanom in Jugoslavijo kar dobri, manj zadovoljivi pa med katoliško Cerkvijo v Jugoslaviji in državno oblastjo. Obstoječe težave so menda vzrok, da še ne obstajajo možnosti za obisk Janeza Pavla II.

Kardinal Casaroli se je sestal tudi s srbskim pravoslavnim patriarhom Germanom, pronuncij Francesco Colasuono pa je v prostorih vatikanskega veleposlanštva priredil sprejem, ki so se ga udeležili že omenjeni patriarh, kardinal Kuharić, nadškof Turk, drugi zastopniki katoliške, srbske in ruske pravoslavne Cerkve, predstavniki vlade in številni diplomatski predstavniki v Beogradu.

V četrtek 4. in petek 5. julija se je nato Casaroli kot papežev osebni odposlanec udeležil proslav v Djakovu. Prvi dan so imeli tam katoliški škofje iz vse Jugoslavije izredno škofovsko konferenco. Sprejeli so poslanico, ki so jo nato izročili papeževemu legatu, v kateri se zavze-

majo, da bi tudi katoliška Cerkve, kot to dela že stoletja pravoslavna Cerkve, slavila kot svoje svetnike prve učence sv. bratov. So to Kliment, Naum, Angelar, Gorazd, Sava, Lavrencij in Konstantin. To bi gotovo veliko prispevalo k zblizanju med obema Cerkvama.

Jugoslovanski škofje so tudi pripravili znanstveni simpozij o delu Cirila in Metoda, pri čemer je prišla do izraza tudi kulturna in znanstvena dediščina, ki sta jo zapustila slovanskim narodom kakor tudi vprašanje glagolice.

5. julija pa je bilo v Djakovu slovesno somaševanje, ki mu je predsedoval Casaroli ob udeležbi petih kardinalov (Kuharić iz Zagreba, Glemp iz Varšave, Hume iz Londona, Lustiger iz Pariza in Pappalardo iz Palerma) ter kakih 30 škofov in nadškofov. V govoru je papežev legat poveljeval dela slovanskih blagovestnikov. S tem da sta postala sozaveznika Evrope, je papež omogočil zblizanje evropskih narodov. Kot papež slovanskega rodu je veliko bolj čutil potrebo, da pride do spojitve starih in novih vrednot, kar bo prispevalo k integracijskemu procesu stare celine v eno samo družino. Casaroli je še podčrtal ekumenski pomen svetih bratov, saj sta delovala v času, ko sta bila Vzhod in Zahod še eno samo katoliško občestvo.

Sveti maši je prisostvovalo tudi pet srbskih pravoslavnih škofov ter številni drugi dostojanstveniki srbske in ruske pravoslavne Cerkve. V petek na večer 5.

★

HVALA, SVETI METOD

Proslavljamo lik svetega Metoda, nadškofa in apostola Slovanov, pobudnika duhovnega preroda pradedov naših iz teme poganov.

Zavetnik sveti našega si roda, si priprošnjik pri Bogu vseh zemljanov, ki bratstvo ljubijo in jih svoboda krščanstva druži v družbi vseh kristjanov.

Hvaležni smo svetemu Metodu za vero v Kristusa in milost božjo, ki ju prinesel našemu je rodu.

Hvaležni smo mu, da z besedo svojo zapeti moremo na čast Gospodu in s Kristusom končati zemsko hojo.

Albert Miklavc

Programski govor predsednika Cossige

Novoizvoljeni predsednik italijanske republike Francesco Cossiga je v sredo 3. julija popoldne prevzel svojo novo funkcijo. V nastopnem govoru se je označil za predsednika navadnih ljudi. Izrekel je priznanje sedanjemu papežu in Pertiniju, pohvalil varnostne sile, se zavzel za dialog in sporazumevanje med narodi ter premagovanje napetosti med blokoma.

Omenil je tudi probleme, s katerimi se sooča sedanja italijanska družba kot so terorizem, brezposelnost, zaostalost Jug. Pozval je k dosledni in resni gospodarski politiki. Državlani bodo imeli zaupanje v državne ustanove le tedaj, če bo javna uprava delovala učinkovito, hitro in nepristransko.

Cossiga je v svoj govor vključil tudi pomemben odstavek o narodnostnih manjšinah, kar je bilo nekaj povsem novega. Poleg državljanz italijanske narodnosti, je dejal, »vključuje naša država druge skupnosti, ki imajo drugačno zgodovino, drugačno kulturo in drugačen jezik. Tudi slednje z enako pravico sestavljajo republiko, v kateri najdejo in morajo dobiti sredstva za bogatitev svojih značilnosti in za zaščito svojih specifičnih pravic. Tudi slednje sodelujejo pri napredku celotne države. Čutim se in hočem biti predsednik tudi teh državljanz, nič manj kot drugih«.

Spremembe na vodstvu Sovjetske zveze

Proti vsem pričakovanjem je vrhovni sovjet (svet) SZ izbral za novega poglavarja države dosedanjega zunanjega ministra Andreja Gromika, glavni tajnik stranke Mihail Gorbačov pa bo še naprej opravljal samo to funkcijo, ki je sicer v SZ najbolj pomembna. Sam Gorbačov je bil tisti, ki je Gromika predlagal za predsednika sovjetskih republik.

Zivi tako, kakor bi si ob smrti želel, da bi živel (Gelbert).

Šolski uspehi

Skupna matura za goriško in tržaško učiteljske: Mirjam Konzutti (56/60), Erika Kojanec (43), Marta Pahor (50), Marko Temon (45), Sonja Volk (40).

Učiteljske »A. M. Slomšek v Trstu. Zrelostne izpite so v 4/a razredu opravili Irena Antoni (38), Katja Dolhar (38), Breda Kozina (44), Katja Legiša (37), David Pupulin (44), Martina Sardo (40), Maja Skrk (49), Erika Veglia (43), Adele Vodopivec (36), Sabrina Zidaric (48), Sara Zlobec (42). Ena dijakinja ni izdelala. V 4/b razredu pa so uspešno položili zrelostni izpit Ferdinanda Blasina (42), Majda Bordon (36), Damijana Colarich (43), Claudio Coren (43), Nataša Kemperle (38), Romina Maver (42), Elena Paulina (36), Livia Pertot (48), Alenka Sancin (52), Annamaria Scabar (42), Dunja Sosič (47), Nadia Stocca (37), Erika Stoka (39). Dve dijakinji nista izdelali; privatistka je pripuščena k obiskovanju 4. razreda.

Znanstveni licej »F. Prešeren«: 5/a razred: Alessandro Bravar (60), Riccardo Callin (40), Tanja Cossutta (36), Irene Crovatini (38), Elisabetta Fischer (43), Andrea Furlan (46), Ivana Gerdol (45), Martina Iagodic (60), Giorgio Jerman (42), Igor Milic (38), Andrea Sik (48), Marco Ternovec (54), Tatiana Usenich (48), Jana Veljak (43), Pavel Volk (45), Daniela Zetko-Starec (36). Dva dijaka nista izdelala. - 5/b razred: Mirjam Breicovich (58), Egon Grilanc (39), Roman Gruden (36), Tomaž Petarso (47), Nataša Pecenič (52), Livio Salvi (46), Ivo Sedmak (48), Nataša Smotlak (52), Susanna Strain (60), Diniela Birs-Sedmak, privatistka (42).

Še o srebrnomašniku g. Šuligoju

K poročilu o srebrnem jubileju duhov-

ništva g. Silva Šuligoja (Katol. glas št. 27, str. 3) naj dodamo, da je g. Šuligoj od pomladi leta 1983 dušni pastir za 350 slovenskih družin v župniji Starega sv. Antona in za 290 družin pri Mariji Morski zvezdi. Od letošnjega januarja ima vsako nedeljo in zapovedan praznik ob 9. uri dopolne mašo pri Starem sv. Antonu v slovenskem jeziku, ob 10. uri pa v cerkvi na Rosminijevem trgu. Udeležba naših ljudi je zlasti na prvem kraju zelo številna. Po maši se vsi zberejo v društveni dvoranci, kjer poteka razgovor ob jedi in pijači. Vse to preskrbi g. Šuligoj. Ob tej priložnosti mu želimo še mnogo srečnih in uspešnih duhovniških let.

Hvaležni verniki

Glavni tajnik Združenih narodov v Trstu

Nekaj ur se je v petek 5. julija mudil v Trstu glavni tajnik OZN Pérez de Cuellar. Odprl je mednarodno konferenco o odnosih med Severom in Jugom na znanstvenem področju. V Trstu je bil glavni tajnik najprej gost inštituta za človeške pravice, nato pa je odšel v mednarodni center za teoretsko fiziko, ki deluje pod pokroviteljstvom Združenih narodov. Ta center je tudi organiziral mednarodno konferenco, ki jo je Pérez de Cuellar odprl. Trajala je pet dni, udeležilo pa se je je nad 200 strokovnjakov, med njimi tudi nekateri Nobelovi nagradenci.

Enotna delegacija Slovencev je ob obisku visokega gosta naslovila nanj pozdravno pismo, v katerem ugotavlja, da je svetovna organizacija najpomembnejši dejavnik miru in sodelovanja med narodi. Na takih temeljih gradi tudi slovenska narodnostna skupnost svoj odnos do večinskega dela prebivalstva, pri tem pa pričakuje, da bo širša skupnost razvijala enak odnos do nje.

V svetišču Matere božje na Vejni bo v nedeljo 14. julija ob 17.30

JUBILEJNA CIRILMETODOVA PROSLAVA

Slovesnost bo vodil novi škof pomočnik iz Kopra msgr. Metod Pirih ob somaševanju novomašnikov, srebrnomašnikov in zlatomašnikov. Poje zbor ZCPZ iz Trsta.

Vabi ACM - Trst

Lep dar iz Avstralije

Mati Slovenija je po zadnji vojni videla svoje otroke, kako so odhajali drug za drugim po svetu. Nekateri so se zatekli tudi v daljnjo Avstralijo, kamor se prej Slovenci niso izseljevali. Toda kamor so šli, so ponesli s seboj slovensko besedo in slovensko pesem. Kakor se čudno sliši, povsod so se pojavili tudi pesniki s svojimi zbirkami. Zdi se, da Slovenec mora peti in pesniti.

Tako so tudi v Avstraliji izšle že nekatere pesniške zbirke; zadnja med njimi so »Kraški izlivi«. Izšli so za božič 1984 v Melbourne. Njih avtorica je pristna Kraševka Marcela Bole, doma iz Šepulj pri Sežani. V Avstralijo je prišla z možem in dvema hčerka leta 1955.

Gre za pesnico samostojno, ki o sebi takole izpoveduje: »Pod Avstrijo sem se rodila, / za časa fašizma se razvila. / Mati krščanska me učila, / do bližnjega ljubezen vlila. / V Avstraliji živim, / slovensko govorim. / Po očetu doto imam, / da pesem zlagat znam. / Za študirane ljudi / moja pesem dobra ni. / Kot Kras preprosta je, / a resnico ti pove.«

Resnica, ki jo Marcela Bole izpoveduje, je najprej njena ljubezen do Krasa. Kot mladenka je spoznala vse kraške vasice okrog Sežane, kamor je hodila na cerkvene shode, kjer se je molilo, a tudi plesalo, kjer so prodajali vsakovrstne spominčke, a so se tudi vrteli na »ringelšpilu«.

»Sveti Peter je bil spoštovan, / od vseh krajev obiskan. / Za shod je bilo mnogo priprave, / za želodce in zabave. / Otroci so igrače prosili, / v ringelšpilu se vozili. / Iz Prvačine godci so igrali, / za liro pari trikrat zaplesali« (Tomaž).

Tako pesnica poleg Tomaja poje še o Šepuljah, Dutovljah, Ricmanjih, Komnu, Sežani, Utovljah, Koprivi, Avberju, Kazljah, Repentabru, Skopem, Proseku in Gorici. Cerkevni shodi so se vrstili skozi celo leto in mlada Marcela jih je pridno obiskovala in plesala.

Toda njena mlada leta niso bila samo srečanja na cerkvenih shodih, temveč tudi hude preizkušnje med vojno, ko so kruh

pekli iz krompirja. »Med vojno smo živeli, / kruha malo smo imeli. / Sila res prav vse stori, / iz krompirja se kruh naredi.« Pa tudi kava iz grozdnih zrn, cikorija iz suhih fig. In še marsikaj so si takrat ženske izmislile.

Za temi zvoki iz mladih let si sledijo pesmi iz njenega doživljanja v Avstraliji. Kako hudo je bilo prve čase, ko jezika niso znali. »Ker angleško nismo govorili, / smo prve dni le mleko pili. / Delo smo vsak dan iskali. / "Speak english?" so povsod vprašali. / Najlepši je bil dan, / ko smo srečali Slovence v Prahran. / Potem smo le dobili delo / in šlo naprej je bolj veselo.«

Dobili so delo, si zgradili nove hiše, se združili v prosvetna društva, začeli gojiti petje, zgradili prosvetne domove, se uveljavili tudi v javnem življenju, začeli s slovenskimi šolami, da se otroci lahko učijo materinega jezika. »Na griču Eltham naj dom živi, / zgradili so ga Slovenci vsi. / Tu imamo veselice, klobase tudi in potice, / prašič na ražnju se vrti, / vesela ptica žvrgoli« (Slovenski grič Eltham 1982).

Tu pa tam se izseljenec vrnejo na obisk v staro domovino. Tu jih pa čaka marsikako presenečenje: »Sin dorasel Hrvatice za ženo vzame, / Srb pa za zeta v hiši ostane. / Lepa Makedonka sinu srce je vnela, / hčerka pa Črnogorca pristrčno objela« (Slovenija). Podobno je ob naši kraški obali: »Se naprej sem šla v Sešljan, / tam na žalost je Italijan. / Ob slovenski hodila sem obali, / kjer smo se včasih kopali. / Vse tuje se mi zdi, / italijansko se največ govori. / Ni več veselja kot nekdanj. / Bolje, da v Avstralijo vrnem se nazaj« (Sanje).

Marcela Bole je Kraševka. »Večica sem brinja«, ki zbode, a tudi prijetno diši. Prav tako je z njenimi pesmimi: domače so, preproste, zrastle iz srca, ki ljubi so človeka, a nič manj svoj Kras in svojo domovino. Res lep dar iz Avstralije. Toda, ali se dobi v naših knjigarnah?

(r+r)

Rasno zapostavljanje je nekrščansko

Danes velja za klasično deželo rasnega zapostavljanja in ločevanja Južna Afrika, čeprav je tega dovolj tudi drugod po svetu. Če ni osnova za ločevanje barva kože, je pa lahko vera ali ideologija. Vendar se lahko reče, da je prav beli človek, ki se sklicuje na svoje krščanstvo, v Južni Afriki to ločenost najbolj dosledno izvedel.

V tej državi je »apartheid«, tj. ločenost po barvi kože in rase uzakonjena in ta zakon omogoča beli manjšini (3,5 milijona proti 23 milijonom črncev) politično in gospodarsko prevlado. Pri tem se belci poslužujejo »homelandov«, tj. črnecem dodeljenih ozemelj. Teh je v Južni Afriki deset. Pri tem se mora 72 % črnega prebivalstva zadovoljiti s 13 % celotnega državnega ozemlja. Zaradi nerodovitnosti in velikega števila črnih domačinov je v teh rezervatih prehrana nezadostna. V njih ni industrije, zato so vsi za delo zmožni prisiljeni, da se za nizko plačo zaposlijo na področjih belcev.

Poleg »homelandov« igrajo veliko vlogo v »apartheidu« tudi takoim. »Townships«, to so črnska naselja zraven belih krajev, kjer dobijo črnski industrijski delavci stanovanjsko pravico s posebnim dovoljenjem. To morajo imeti vedno pri sebi. Brez tega se morajo vrniti v svoje dežele in jih zadenejo visoke kazni.

S tem, da belci bolesto nadzirajo vsako premikanje in naseljevanje črncev in jih skušajo držati v njih »getih«, tj. četrtih, so tudi sami postali ujetniki svojega lastnega sistema in se zapirli v svoj geto. Upravičeno v zunanjem svetu južnoafriško družbo označujejo za bolno.

So nekateri, ki skušajo grozote in nečloveškost »apartheida« omiliti s trditvijo, da se črnecem v Južni Afriki bolje godi kot tistim po drugih afriških državah, ki so si že priborile neodvisnost. Ta trditev drži le deloma: če ni človek svoboden, tudi nima izglede za resnični napredek. Bolj kot živel bo životaril in prav to se dogaja s črnim človekom v Južni Afriki.

In krščanske Cerkve? So storile svojo dolžnost? O katoliški Cerkvi lahko rečemo, da jo je storila in ostala zvesta svojemu poslanstvu. Manj bi to veljalo, vsaj za pretekle čase za razne protestantske Cerkve. Holandska reformirana Cerkev, ki jo sestavljajo kalvinci, je celo s sv. pismom vse do zadnjega skušala dokazati, da je »apartheid« nekaj, kar je v skladu z evangelijskim naukom. Anglikanska Cerkev pa je zadnje čase odločno na isti liniji kot katoliška. Njej pripada pogumni črnski škof Desmond Tutu, ki je lani prejel Nobelovo nagrado za mir.

Kaj bi se dalo konkretno storiti, da se ta nečloveški sistem odpravi? Nekateri predlagajo gospodarski bojkot Južne Afrike. Nič bolj nerealnega kot to! Vedno se bodo dobile države, ki se tega ne bodo držale, na čelu s Sovjetsko zvezo in njenimi vzhodnimi priveski, ki sicer stalno grmijo zoper beli režim, pa pridno in brez sramu s njim trgujejo. Bolj učinkovito bi bilo, ob vsaki priložnosti in vedno znova južnoafriški vladi povedati, da je sistem rasnega zapostavljanja hudo kršenje človekovih pravic. Tudi bi morali

vsí tisti, ki imajo naložbe v Južni Afriki, dosledno kontrolirati, kam in za kaj gre njihov denar.

Težko je odgovoriti na vprašanje, koliko časa bo še trajalo trpljenje črnega ljudstva v Južni Afriki, Gotovo je, da se bo vse to nekega dne, morda v 21. stoletju, spremenilo, če ne po mirni poti, pa s silo. Kristjani naj bi storili vse, da te spremembe s silo ne bo treba.

L. P.

Kdo je pravzaprav kriv?

Koprsko podjetje za izdelovanje mopodov je prejelo iz Vel. Britanije opozorilo, da bodo morali zamenjati nekajkovostne gume na 4500 mopodih, sicer se bodo morali Jugoslovani umakniti s tržišča. Opozorili so jih tudi, da so v pošiljki našli nenamazan ležaj. Angleški trgovci so zato

RAZNE NOVICE

Pomoč za vzgojo duhovnikov v Tretjem svetu

Novi prefekt Kongregacije za evangelizacijo je kardinal Josef Tomko, po rodu Slovak. Nedavno je bil občni zbor Papeških misijskih družb, ki so se ga udeležili narodni voditelji teh družb. Ob tisti priložnosti je papež dejal: »Noben poklic se ne sme izgubiti zaradi pomanjkanja denarnih sredstev.« Papež dobro ve, da se mnogi škofje po svetu znajdejo v velikih težavah, če hočejo pomagati revnim kandidatom do duhovništva.

Sredstva za pomoč misijskemu delovanju Cerkve zbirajo štiri papeške misijske družbe: Družba za širjenje vere, Družba sv. Petra apostola, Sveto Detinstvo in Misijsko združenje. Družba za širjenje vere je preteklo leto razdelila 81 milijonov dolarjev pomoči. Od tega je šlo za katehiste 13 milijonov. Družba sv. Petra apostola podpira 579 semenišč in sicer 456 malih in 123 velikih, v katerih je bilo skupno 54.000 kandidatov za duhovniški poklic. Skupna pomoč v ta namen je znašala 32 milijonov dolarjev.

Nesmiselno uničevanje gozdov

Posebno poročilo Organizacije Združenih narodov ugotavlja, da z nestrokovnim izsekavanjem in požiganjem, zlasti v Afriki in Južni Ameriki, vsako leto na svetu uničijo 150 kv. km gozdov, ali dvakrat več, kot jih premorejo v Jugoslaviji. Na Tajskem in Filipinih ter v deželah zahodne Afrike se je zeleni pokrov, ki ščiti tla pred erozijo in izpiranjem, samo v minulih desetih letih skrčil za četrtno do tretjino: 80 odstotkov lesa pokurijo, 20 odstotkov pa gre na rovaš pridobivanja pašnih in obdelovalnih površin. V Evropi in deloma v Sev. Ameriki ravna bolj gospodarno, toda če se bo umiranje drevev zaradi zastrupljanja zraka nadaljevalo s sedanjim tempom, ne bo katastrofa nič manjša. Strokovnja-

sklenili, da Tomosovih izdelkov ne bodo več prodajali.

Tudi posel v Alžiriji je šel po vodi, po njej pa pet milijonov obetanega iztržka, ker so Alžirci raje kupili Puchove mope-de iz Gradca v Avstriji, pa tudi na madžarskem trgu niso uspeli prodati za pol-drugi milijon izdelkov. Kljub temu pa je Tomos, ki je lani prodal na angleškem trgu 7300 vozil, sklenil na tem trgu ostati in bo na svoje stroške zamenjal 4500 parov gum.

Komunisti so zaradi vsega tega zahtevali, da se ugotovi, kdo je odgovoren za pošiljko mopodov z nekajkovostnimi gumami, pa so morali kmalu ugotoviti, da so za slabo kakovost gum vedeli vsi, da pa drugih gum v Jugoslaviji ni bilo mogoče dobiti. In to zaradi pomanjkanja deviz, brez katerih Tomos ni mogel kupiti dobrih gum. Nastane pa malce zlobno vprašanje: kako bo pa sedaj isti Tomos zmožl zamenjati 4.500 parov gum, ko se pomanjkanje deviz nadaljuje?

ki OZN cenijo, da utegne ropanje in propadanje gozdov do leta 2000 zmanjšati njihovo površino na Zemlji kar za polovico.

Letošnja duhovniška posvečenja v Avstriji

Lani jih je bilo 55, letos 52, torej malenkostno nazadovanje. Od 29 svetnih duhovnikov so štirje pozni poklici, redovniških duhovnikov pa je letos 23. Kar tretjino svetnih duhovnikov (11) ima škofija Linz, sedem več kot lani. Sledi ji dunajska nadškofija z osmimi novomašniki, St. Pölten ima štiri, dva Gradec, po enega Železno (Eisenstadt), Innsbruck in Feldkirch. Celovška škofija je v poletnem roku ostala brez novomašnika, pač pa bo 6. oktobra posvečen slovenski bogoslovec Pepe Markowitz.

Največ novomašnikov po drugi svetovni vojni je bilo v Avstriji v letu po drugem vatikanskem koncilu: sto. Nato pa je sledilo upadanje, ki je doseglo najnižjo število leta 1979 s 46 novimi duhovniki.

Delo Ustanove za pomoč Cerkvi v stiski

Zadnja številka glasila ustanove »Cerkev v stiski« »L'eco dell'Amore« prinaša poročilo o pomoči, ki je bila razdeljena v preteklem letu. Zbranih je bilo 39 milijonov dolarjev. Največji prispevki pridejo iz Zahodne Nemčije, Švice, Belgije, Italije, Nizozemske in Avstrije. Samo dobrotniki iz ZR Nemčije so darovali 24 % zbranega denarja.

Pomoč je bila razdeljena takole: Cerkvam v deželah vzhodne Evrope 11 milijonov dolarjev, Cerkvi v Afriki 7 milijonov, v Aziji 5 milijonov, v Latinski Ameriki 8 milijonov in za pomoč beguncem v deželah zahodne Evrope skoraj 3 milijone dolarjev.

Glasilo »Odmev ljubezni« pošilja ustanova na 600.000 naslovov. Z enim ali več darov pa je odgovorilo 377.000 dobrotnikov.

★

Kamenčki

»Nabrežinska mladina vabi na praznik piva«

Pod tem naslovom čez tri stolpce je 21. junija »Primorski dnevnik« naznanil omenjeno prireditev. Zgleda, da nihče od vzgojiteljev ali starejših ljudi ni videl v tem nič neprimernega. Zato se je 6. julija v istem časopisu javil v rubriki »Pismo uredništvu Bojan Pavletič. Upravičeno se zgraža, da je prireditev organiziral Mladinski odsek KD »Gruden«, prostor pa je dobil na športnem igrišču SD Sokol. Kaj to pomeni? Obe slovenski organizaciji v Nabrežini sta omogočili, da naša mladina prireja tekmovalna v pitju alkoholnih pijač (celo ekipno), najboljši pa so nagrajeni z alkoholnimi pijačami ali s čim podobnim.

Prav tako je žalostno, da na raznih šagrah z razstavo in pokušnjami vin vključujemo tudi nastop iz vrtcev in osnovnih šol. Ta mladina res ne spada semkaj. Prav tako je žalostno, da se pojavljajo razni anglosaški naslovi (npr. country band) in western glasba, slovensko pa se molče preide.

»Ali ni nabrežinski primer,« pravi Bojan Pavletič, »in drugi podobni dokaz naše hude vsebinske praznine in nemoči pri delu z mladimi? Doklej?«

L. Šk.

Življenjski jubilej slovenskega hotelirja

V soboto 13. julija bo Vinko Levstik, lastnik Palace Hotela v Gorici dopolnil 60 let življenja. Po rodu iz Sv. Gregorja nad Vel. Laščami na Dolenjskem se je v medvojnem času najprej opredelil za OF, ko pa je odkril njene prave namene, se je vključil v slovensko domobranstvo in bil konec maja 1945 z drugimi soborci vrnjen iz Vetrinja na Koroškem. Skoro čudežno mu je uspelo rešiti se iz povorke na smrt obsojenih in se zateči v demokratično Italijo, kjer si je ustvaril svojo družino in se uveljavil na gostinskem področju.

Dolgo vrsto let je uspešno vodil Hotel Bled v Rimu in prejel zaradi zasluga za rimski turizem častni naslov »cavaliere del lavoro«. V želji, da bi bil bliže rodni domovini in našemu ljudstvu je letos v začetku leta prevzel največji hotel v Gorici in mu takoj dal novega zagona.

Vinko Levstik zavzeto spremlja kulturno in gospodarsko rast slovenske skupnosti v svobodnem svetu in je njen velik mecen. Tudi zaradi tega zasluži vse priznanje.

Ob njegovem življenjskem jubileju mu od srca čestitamo z željo, da bi še naprej ostal čil in mladosten ter doživel novih uspehov pri svojem delu. - ej

Števerjan

V ponedeljek 8. julija smo v Števerjanu pokopali Jušto Humar, roj. Maraž. Rodila se je 16. marca 1908 v Rugarjevi družini. Imela je dva brata in šest sester. Med sestrami je bila ona najmlajša. Leta 1935 se je poročila z danes že pokojnim Peptom Humarjem iz zaselka Grdina. Po devetih letih zakona se jima je rodil sin Ivan, sedanji števerjanski župan.

Jušta je bila pristna števerjanska žena, skromna, pridna, delavna, skrbna in navezana na domačijo, kjer je v družinski ljubezni doraščal njen edini sin Ivan. Pred kakimi desetimi leti se je družina preselila v novi dom pod Dvor. Ona pa je še vedno rada zahajala na staro domačijo, kjer je z veliko skrbjo in vestnostjo redila živino. Ob nedeljah smo jo redno srečevali pri deseti maši. Večkrat je s seboj pripeljala tudi obe vnučki, saj ju je imela zelo rada. Pred dobrim letom jo je zadel mrtvoud in po dolgem bolehanju doma in v bolnišnici smo jo položili v grob, kjer bo ob možu čakala na večno vstajenje. V boleznih jo je velikokrat obiskovala tudi nečakinja s. Mišelangel.

Števerjanska župnijska skupnost izraža sožalje sinu Ivanu in vsem, ki so bili sorodstveno in prijateljsko povezani z našo pokojno Jušto.

Iz Slovenije

Deskle

Pogreb duhovnikove matere. Dne 2. julija smo v Desklah pokopali zadnjo duhovniško mamo iz naše župnije Katarino Kodolja, roj. Lužnik. Rodila se je 2. avgusta 1902 v Desklah. Poročila se je 30. maja 1932 v Zagoru pri Plavah. Celih sedem kilometrov jo je ločilo od doma in domače cerkve. Po sedmih letih zakonskega življenja je rodila sina Ambroža, ki je sedaj duhovnik v Števerjanu. Gotovo je bilo v tem času veliko molitve, pa tudi prenekatere pot na Sv. goro, kamor prebivalci vasi Zagora še vedno tako radi zahajajo. 25. avgusta 1943 se jim je rodila hčerka Aleksandra, ki sedaj živi na domu skupaj z možem Danilom in otrokoma Rajkom in Damjano. Gotovo je bila vesela, ko je bila hčerka poroka na njen 73. rojstni dan. Tudi pri sinu Ambrožu so nekatere posebnosti. Na njegov god 7. decembra mu je leta 1964 umrl oče. Mama Tina je umrla na god apostolov Petra in Pavla, na dan, ko slovenski škofje posvečujejo novomašnike. Pokopali smo jo 2. julija. Prav ta dan je pred 18 leti bil posvečen za duhovnika v koprski stolnici sin Ambrož. Datum maminega odhoda sovpada s sinovo novo dolžnostjo do naroda in Cerkve — duhovništvom.

V naši župniji imamo staro navado: benedjenje pri mrliču. Tudi pri pokojni mami Tinci smo ga imeli. Od blizu in daleč so prišli znanici, prijatelji in župljani na večer pred pogrebom, da so skupaj z domačim župnikom Danilom Cimpričem in Ambrožem molili in peli zanjo, pa tudi za vse pokojne župljane. Pogreb se je začel izpred domače hiše v Zagori in župnijske cerkve v Deskle in od tam na do-

mače pokopališče. Ob somaševanju, ki ga je vodil sin Ambrož je somaševalo še 28 duhovnikov. Med njimi Vili Stegu, ki je prišel iz Nemčije tik pred pogrebom. Poslovilne besede je izrekel domači župnik Danilo Cimprič. Zadnji del pokopa iz cerkve na pokopališče je opravil dr. Franc Močnik. Domači pevci so ji izkazali lepo čast z lepim petjem. Zastopani so bili verniki iz Grahovega, Ruta, Hudejužne, Idrije, Števerjana in Jazbin, kjer je Ambrož deloval oz. deluje.

Ob koncu maše je duhovnik povabil vse, da bi radi molili za nove duhovniške poklice, kot tudi za duhovnike. Vsak duhovnik izhaja iz družine, se lastni družini odpove, zato pa toliko bolj sočustvuje in razume probleme vseh, ki so mu zaupani.

Župnija Deskle ima trenutno enega bogoslovca in štiri žive duhovnike. Če jih naštejemo so: Stanko Ipavec, župnik v Podmelcu, Ambrož Kodolja v Števerjanu, Marjan Jakopič v Movražu v slovenski Istri in p. dr. Bruno Vuga, ki je nečak pok. mame Tince ter bratranec g. Ambroža in trenutno deluje v Arezzu v Toskani.

Ob takšnem pogrebu se sama po sebi porodi želja, naj bi tudi mi radi molili za duhovnike in duhovne poklice. Dogorila je sveča materinskega življenja, kot je lepo povedal g. Danilo. »Vaše življenjsko poslanstvo, draga mama Tina, je končano. Nam pa pomagajte, da bi ga uresničili, skupaj z vašimi sadovi, ki bodo mnogim svetili še naprej v dušno in telesno korist.« - DC

Slovenija - vzgled za druge narode v Jugoslaviji

V »Naših razgledih« (21. junija) je objavljen razgovor z Ivanom Sifterjem, ki je že 30 let direktor tovarne svinčnikov v Za-

O centru za zgodovinske študije Furlanije-Juljske krajine

Leta 1973 je skupina docentov tržaške univerze ustanovila Center za zgodovinsko-verse študije Furlanije-Juljske krajine, ki ima svoj sedež pri škofijskem tržaškem semenišču. Namen tega raziskovalnega centra je proučevanje verske preteklosti naše dežele z najrazličnejših gledišč: zgodovinskega, arheološkega, filozofsko-teološkega, literarnega in bibliografskega.

Zamisel za ustanovitev tovrstnega središča prav v Trstu, stičišču različnih verstev in kulturnih tradicij, se je izkazala za zelo plodno. V dobrih desetih letih je omenjeno središče organiziralo vrsto predavanj, nekaj simpozijev v sodelovanju z drugimi podobnimi središči iz severne Italije, predvsem pa je objavilo dvanajst monografij, ki obravnavajo raznovrstno religiozno problematiko naše dežele skozi čas: od prvih krščanskih stoletij do današnjih dni. Pozornost raziskovalcev se ne omejuje samo na katoliško okolje, temveč proučuje tudi protestante in Jude, v zadnjih letih se preusmerja tudi v proučevanje odnosov med slovenskimi in italijanskimi katoličani ter slovenskega verskega sveta na sploh.

Med deli, ki obravnavajo prva predkrščanska stoletja, naj omenimo dve monografiji, ki obravnavata starokrščansko mesto Concordio Sagittario: *Le origini del cristianesimo a Concordia* (Videm 1975), delo, ki ga je napisal Pietro Zovatto, docent za cerkveno zgodovino na tržaški pedagoški fakulteti in eden izmed glavnih pobudnikov za ustanovitev Centra za zgodovinsko-verse študije Furlanije-Juljske krajine, ter *Le iscrizioni sepolcrali tardoantiche di Concordia* (Trst 1983), knjigo, ki jo je sestavil Giovanni Lettich, profesor klasičnih jezikov na liceju »Dante Alighieri« v Trstu.

Za zgodovino naših krajev je pomembna monografija, spet izpod peresa Pietra Zovatta, *Il monachesimo benedettino del Friuli* (Quarto d'Altino 1977), ki obsega podroben opis, izpopolnjen z dragocenimi bibliografskimi podatki, okrog šestdeset benediktinskih samostanov naše dežele. Prav tako je zelo pomembno zaradi izrpnega bibliografskega materiala delo, ki sta ga sestavila Pietro Zovatto in Pier Angelo Passolunghi, *Bibliografia storico-religiosa su Trieste e l'Istria 1864-1874* (Rim 1978). Slovenskega sveta se dotika knjiga *Il cardinale Agostino Valier e la riforma tridentina nella diocesi di Trieste* (Videm 1974). Avtorja sta Lorenzo in Mary Madeline Tacchella, ki sta posvetila celo poglavje protestantom v tržaški škofiji,

grebu. Je član komunistične partije, a zna biti kritičen tudi do nje. Popisuje slabosti sedanjega gospodarstva v Jugoslaviji in tudi nakazuje rešitve. Za nas je zanimiv njegov odgovor na zadnje vprašanje: Kaj naj storimo, da bomo prebrodili težavni položaj v naši družbi?

Odgovarja: »Receptov za to nima nihče. Tudi jaz ne. Če pa bi radi kak vzor, nam ga ni treba iskati zunaj naših meja. Tudi v Jugoslaviji ga imamo! V mislih imam predvsem Slovenijo, ki je dokazala, da je tudi v tako nedodelanem sistemu mogoče veliko narediti. Vidite, Slovenci so že ustvarili več kot 7000 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca, imajo komaj 1,5 odstotka brezposelnih, kar je najmanj na svetu, 48 odstotkov žensk je zaposlenih, kar je prav tako največji odstotek na svetu, pri njih kmet obdela kar 100 orolov zemlje, imajo več kot sto majhnih hidroelektrarn v zasebni lasti in podobno. Toda, žal se vedemo, kot da nas slovenske izkušnje ne bi zanimale. Nismo pripravljeni sprejeti njihovih "modelov", temveč iščemo zgleda na vseh koncih sveta, samo doma ne! Skoraj neverjetno, vendar je tako.«

Srečanje sošolcev duhovnikov

Kot vsako leto so se pretekli teden zbrali sošolci duhovniki, ki so prejeli mašniško posvečenje pred 39 leti. To pot je bilo srečanje v Kanalu ob Soči in duhovniki so bili gostje sošolca dekana Srečka Šuligoja. Skupno mašo je vodil Antun Bogetić, škof v Poreču-Pulju. Bile so zastopane kar štiri narodnosti: hrvaška, furlanska, italijanska in slovenska, zato je bilo slišati pri bogoslužju kar štiri jezike in še latinščino pri petih stalnih delih maše.

Res je lepo, če se srečajo bratje v duhovništvu skupaj, kar je prišlo še posebej do izraza pri skupnem kosilu, kjer je bil dan predlog, naj bi se prihodnje leto srečali v goriškem Centralnem semenišču vsi še vedno živeči, ki so se v njem pripravljali na duhovniški poklic, saj je bil to zavod za bogoslovce škofij Gorica, Trst, Poreč in Krk. Po možnosti bi obiskali tudi sv. očeta v Rimu.

med drugim cel paragraf Primožu Trubarju in njegovima sodelavcem Štefanu Konzulu in Petru Pavlu Vergeriju.

Odnosom med italijanskim in slovenskim katoliškim svetom na območju tržaške škofije od druge polovice prejšnjega stoletja do začetka prve svetovne vojne je posvečen doberšen del eseja *Cattolicesimo a Trieste* (Appunti) (Trst 1980) Pietra Zovatta, ki je tudi v svojem zadnjem delu *Ricerche storico-religiose su Trieste* (Trst 1984) posvetil celo poglavje slovenskemu (in hrvaškemu) katoliškemu tisku v Trstu od konca prejšnjega stoletja do današnjih dni.

Ob koncu lanskega leta je Center za zgodovinsko-verse študije sprejel v niz svojih publikacij tudi delo, ki obravnava predvsem slovensko problematiko: *La Chiesa in Slovenia (Analisi filologico-etimologica della gerarchia ecclesiastica con particolare riguardo ai testi del Cinquecento)* izpod peresa Fedore Ferluga-Petronio.

Občasno izdaja Center tudi znanstveno revijo *Ricerche religiose del Friuli e dell'Istria*. Že precej sodelavcev se je v posameznih člankih dotaknilo problemov, ki zadevajo našo manjšino, in med njimi je predvsem v zadnjem času opaziti precejšnje zanimanje in odprtost do slovenskega katoliškega življenja na Primorskem in na splošno do slovenske kulture.

Upati je ne samo, da bo Center za zgodovinsko-verse študije za Furlanijo-Juljsko krajino še nadalje opravljal svojo raziskovalno nalogo, temveč da bo še nadalje s predavanji, publikacijami in drugimi pobudami prispeval h globljemu spoznavanju in razumevanju odnosov med Slovenci in Italijani,

Namesto cvetja na grob Justine Humar so darovali: Ivan Ušaj za katoliški tisk in za telovadnico po 100.000 lir, družina Ušaj za Katoliški glas, za cerkev v Števerjanu in za Zavod sv. Družine po 100.000 lir.

Felička Humar ob domačem slavu: za cerkev v Števerjanu 100.000 in za Katoliški glas 50.000 lir.

Župljani iz Jazbin ob smrti Katarine Kodolja za razne namene.

Družina Ožbot namesto cvetja na grob Helene Čotič za cerkev v Sovodnjah in za krvodajalce v Sovodnjah po 15.000 lir.

Za kapelico sv. Cirila in Metoda v Cerovljah: N. N., Mavhinje 200.000; N. N., Vičavljive 20.000; N. N., Zgonik 20.000; A. A., Mavhinje v spomin na pokojno mamo 20.000 lir.

Šport

Mednarodni odbojarski turnir v Sovodnjah

V ponedeljek 8. julija se je na goriški pokrajini vršil zadnji sestanek delovnega odbora za organizacijo 2. mednarodnega turnirja v moški odbojki za mladinske državne reprezentance. Sejo je vodil dr. M. Spacapan, prisotni pa so bili predsednik goriške sekcije CONI inž. Cristiani, predsednik deželne FIPAV prof. Pipan, člana deželne federacije Jacolino in Muner, predsednik goriške FIPAV polk. Jannucci, predsednik goriških športnih sodnikov Tataro, član goriške odbojarske federacije Brezigar, vodja goriških odbojarskih trenerjev prof. Scafuri, časnikar Turel in pokrajinski funkcionar Braidotti.

Odbornik za šport dr. Spacapan je poročal o pripravah na turnir, ki bo potekal od 21. do 26. julija v prostorih občinske telovadnice v Sovodnjah, kakor je bilo sklenjeno na sestanku, ki ga je sam odbornik imel s sovedenjskimi občinskimi upravitelji. Dejstvo, da se bo tako važna mednarodna pobuda odvijala v slovenski vasi in to v prireditvi goriške pokrajine, je seveda za nas Slovence pomembna prireditev, pa tudi za naše odbojkarje priložnost, da si naberejo novega znanja in se soočijo z novimi prijemi v tej športni panogi.

Letos so namreč hkrati neuporabne vse največje telovadnice v samem mestu (spomnimo se, da se je enak turnir lani odvijal v goriški telovadnici UGG), tako, da je izbira za turnir, ki nosi naziv »Turnir za pokal goriškega mesta« padla na lepo sovedenjsko telovadnico.

Naj povemo še, da bo za uvod v pravo tekmovalje v nedeljo 21. julija zvečer po uradnem odprtju prijateljska tekma med selekcijama vojakov in goriške pokrajine, za katero nastopa po pet igralcev slovenskih ekip Vala in Olimpije Terpin ter trije igralci italijanske narodnosti.

Selektor in trener bo arh. Jože Cej. Nastop goriške selekcije postane tem bolj zanimiv v trenutku, ko se širijo govorice o združitvi dveh najboljših zamejskih ekip v eno kvaliteto enoto, ki se bo borila za napredovanje v višje lige. Prav ta krstni nastop na turnirju bo preizkušnja za naše igralce, saj bo lahko pokazal, kakšne bi bile realne zmožnosti slovenske združene ekipe. Ista ekipa se bo potem podala še na gostovanje v Trnjan pri Slavonkem Brodu 2., 3. in 4. avgusta.

DAROVİ

Za Katoliški glas: N. N., Števerjan 10.000 lir.

Za sklad Goriške Mohorjeve družbe: A. Gruntar, Kanada v spomin pok. g. Jakoba Kolariča CM 28 dolarjev.

Za popravilo cerkve v Nabrežini: Kakeš 140.000; Angela Pahor 100.000; Ottilija Radovič 50.000; Olga Caharija 50.000; Kosmina 50.000; Drašček-Kravanja 50.000; N. N. 50.000; Vatovani 50.000; Bernard Jazbec 40.000; Sulčič 40.000; N. N. 40.000; Ada Gabrovce 35.000; Dušan Jazbec 35.000; N. N. 35.000; Olga Mislej 35.000; Rosati 35.000; Taučer-Favi 35.000; Legiša 30.000; Bertrando 30.000; Brisetti 25.000; Pugliese 20.000; Ottolini 20.000; S. B. 15.000; Štolfa 10.000; N. N. 10.000; Elizabeta Periz 15.000; N. N. 10.000; Cabris 5.000; namesto cvetja na grob Stankota Caharija darujejo družina Caharija 20.000, Dorica 30.000 in Anica Stupčeva 30.000 lir.

Za sklad »Mitja Čuk«: nižja sred. šola »I. Cankar« v Trstu v spomin Mirotara Corsija 94.000; Marija, Anica in Sonja z družinami v spomin na Ivanko Vodopivec 60.000; Stojan in Veronika Sossi v spomin na Romana Škerlavaja 50.000; Nadja, Boris in mama namesto cvetja na grob none 50.000; mož in sinova v spomin na Rozalijo Ota 50.000; Viktorija Krapež z družino v spomin na Karla Uršiča 50.000; Justa Bizjak ob 2. obletnici smrti Leonore Kerkoč-Križman 30.000; Olga Guštin, Opčine 20.000; Severino in Sonja v spomin na Zalo Ota 20.000; družina Zlobec namesto cvetja na grob Janka Sluga 15.000; Edith Canziani v spomin na Romana Škerlavaja 15.000; Ivanka Milčeva v spomin na Marija Pirca 15.000; žena Zora ob 5. obletnici smrti Svetka Pelana 15.000; v spomin na Borisa Kralja Enrico Čuk 15.000; Dario Čuk 15.000; Solza in Katja Kralj 10.000; žena Marija ob prvi obletnici smrti Albina Križmana 10.000; Vlasta in Armido v spomin na Frančiško in Marija Slugo ter Benedikta in Gildo Flego 10.000; kolegi z radia Trst A v spomin na Marijinega očeta Gašperja 82.000; Valerija, Silvio in Danilo ob prvi obletnici smrti drage mame Kristine Vidmar vd. Birs 150.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 14. do 20. julija 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Vabilo«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 15.00 Na počitnice. 16.00 V svetlo valčka. 16.00 Beležka. 17.30 T. Checchi: »Kdor ne poskusi, ne verjame«, komedija.

Ponedeljek: 8.10 Fabianjevi iz Kobdilja. 9.10 Ivo Zorman: »Gnezdo sršenov«. 10.10 Koncert RAI iz Turina. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovne zakladnice pripovedništva. 13.20 Polifonski zbor iz Staranzana. 14.10 Pogovori. 14.00 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Nacionalno vprašanje Trsta. 17.10 Klasični album. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Med Brdi in Jadranom. 9.10 I. Zorman: »Gnezdo sršenov«. 10.10 Koncert v republiškimi cerkvah. 11.05 Melodični orkestri. 12.10 Iz svetovnega pripovedništva. 14.10 Ribe našega morja. 14.30 Mladim mladim. 16.00 Mit in slov. ljudska pesem. 17.10 Klasični album. 18.00 J. Lukeš: »Priglaske zemlje«, radijska igra.

Sreda: 8.10 Izbor iz Povejmo v živo. 9.15 I. Zorman: »Gnezdo sršenov«. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Martina v Dolini. 11.10 Melodični orkestri. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Mešani zbor italijanske skupnosti iz Izole. 14.10 Fabianjevi iz Kobdilja. 14.30 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Beležka za zgodovino otroštva. 17.10 G. Rossini: Svilen lestev, opera.

Četrtek: 8.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 9.10 I. Zorman: »Gnezdo sršenov«. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Slov. popevke. 14.10 Naša vina. 16.00 Beležke za zgodovino otroštva. 17.10 Klasični album. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Za ta letni čas. 9.15 I. Zorman: »Gnezdo sršenov«. 10.10 Harfistka Jasna Corrado Merlak. 11.05 Melodični orkestri. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 15.00 V svetu filma. 16.00 Podoba matere v sodobni slov. pripovedni prozi. 17.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 Ivo Zorman: »Gnezdo sršenov«. 10.10 Koncert pianista B. Saverja v Avditoriju v Gorici. 11.30 Beležka. 12.00 Na počitnice. 14.10 Za ta letni čas. 14.40 Včeraj, danes, jutri. 16.00 Ena bolha me grize. 17.10 Klasični album. 18.00 C. Nodier: »Mož z rdečim plaščem«.

Čestitke

V družini Marjanke Čevdek se je rodila prva hčerka. Pevci zbora Lojze Bratuž iskreno čestitajo in želijo, da bi mala Monika zrasla v pridno in dobro deklico.

OBVESTILA

Romanje na Barbano goriških in tržaških Slovencev bo letos v ponedeljek 9. septembra. Dušni pastirji naj do časa preskrbijo avtobuse za svoje romarje. Potnina z ladjo: tja in nazaj je za odrasle 3.000, za otroke pa 1.500 lir.

Romanje v Lurd z vlakom je od 8. do 14. septembra. Prijave se sprejemajo v zakristiji pri Sv. Ivanu v Gorici do 31. julija.

Katoliška knjigarna v Gorici je cel mesec julij zaprta zaradi popravil in preureditve notranjih prostorov. Ceneniki klienti naj vzamejo to na znanje. Odprta bo znova v začetku avgusta.

Rok za vpisovanje v posebne tečaje za doseg diplomne enotne srednje šole (150 ur) je podaljšan do 25. julija. Slovenski kandidati naj se zgledajo na tajništvo enotne srednje šole »Ivan Trinko« v Gorici, te. 84325.

Uprava Katoliške knjigarne obvešča vse dijake srednjih šol v Gorici, da se na njenem sedežu, Travnik 25, sprejemajo naročila za učbenike za novo šolsko leto. Obenem svetuje vsem, ki bi radi učbenike pravočasno dobili, naj jih naročijo najkasneje do sobote 13. julija 1985. Kdor se bo javil po tem datumu, ne bo mogel računati, da bo knjige dobil pred začetkom pouka. Naročila sprejemamo za šolske knjige vsak dan v uradu v I. nadstropju od 8.30 do 12.30.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: **msgr. Franc Močnik**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo